

Kristus Sonen

*Angående hans Ställning som Guds
Som Enfödde Son,
Som Människosonen
& som Guds Förstfödde Son*

I universum finns det en unik person som är både Gud och människa. Tack vare honom är Gud inte längre så långt borta att vi inte kan känna honom, och inte heller så abstrakt att vi inte kan erfara honom. I denne unike person har Gud och människan blivit förda tillsammans och har blivit ett. Genom honom har den gudomliga naturen blivit uppenbarad bland människor och har gjorts tillgänglig för människan för att hon ska kunna delta av det (2 Pet.1:4), och genom honom har den mänskliga naturen upplyfts till den eviga nivån för att Gud ska kunna uppenbaras genom mänskligheten för all evighet. Denne unike person är Kristus Jesus Herren. Han är fullständigt underbar och kan njuta av många ställningar som både Gud och människa. När vi fokuserar på endast tre av hans ställningar upptäcker vi att han är Gud som har blivit människa för vår njutning och för hans uttryck i evighet. Detta kan vi se när vi betraktar Kristus som Guds enfödde Son, som Människosonen och som Guds förstfödde Son.

Guds Enfödde Son

Vår förståelse om Gud är nödvändigtvis enbart baserat på Bibeln, eftersom Bibeln är den unika förteckningen om Gud som han gav till oss människor. Enligt uppenbarelserna i både gamla och nya testamentet, Bibelns två sektioner, finns det en Gud i detta universum och denna Gud är treenig, det vill säga, han är ett samtidigt som han är tre. Vårt rationella tankesätt skulle säga att det finns tre Gudar, men den sanna uppenbarelserna i Skriften säger att det inte är så. Gud är en (5.6:4; 1 Kor.8:4), men samtidigt är han Fadern, Sonen och Anden (Matt.28:19; 2 Kor.13:14). Fadern är fullständigt Gud, Sonen är fullständigt Gud och Anden är fullständigt Gud. Dessa tre är inte alls separerade eftersom de ömsesidigt innebor varandra; men de är garanterat olika, som deras namn, *Fadern, Sonen, och Anden*, anger. Fadern är källan, Sonen är uttrycket och Anden är överföringen i Gudomen.

Bibeln kallar den Andre i Gudomen för Guds enfödde Son (Joh.1:14, 18; 3:16, 18; 1 Joh.4:9). Den här underbara titeln säger oss mycket om Kristus. Som den enfödde Sonen har han samma essens som Fadern och Anden. Gudomens hela fullhet bor i honom (Kol.2:9), det vill säga, han besitter Guds fulla essens med alla dess unika egenskaper. Han är fullständigt och fullkomligt Gud. När Bibeln syftar till honom som den Enfödde betyder det inte att Gud någon gång i den förgångna evigheten satte honom till världen och att han vid någon tidpunkt inte har existerat, utan han är och har alltid varit Gud i all evighet (Hebr.1:12; 7:3). Hans tillblivelse syftar inte till en händelse utan till en evig relation till Fadern. Fadern är Sonens eviga källa och Sonen är Faderns eviga uttryck. Innan skapelsen och innan tiden själv var Kristus med Gud i evighet och Kristus var Gud i evighet (Joh.1:1). Han själv uttrycker Gud i Gudomen eftersom han är Guds *Enfödde Son*.

Människosonen

Även om Gud befinner sig utanför tid och rum trädde han en dag in i skapelsen och blev en människa i vår tid. Tänk hur fantastiskt det är att den evige Guden blev en människa. Han var sannerligen en människa. Han blev till i en jungfrus mänskliga sköte (Matt.1:20) och föddes som ett äkta människobarn, men samtidigt var han den fullkomliga och fullständiga Guden. Matteus skriver: ”Allt detta skedde, för att det skulle uppfyllas som Herren hade sagt genom profeten: Se, jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel, det betyder Gud med oss” (1:22-23). Jesus Kristus är vår Immanuel. Han är Gud med oss och han är Gud i människan. Genom sin inkarnation tog Kristus på sig vår mänskliga natur. Han är fortfarande den evige Guden som innehar den gudomliga essensen med den gudomliga naturen, men samtidigt är han den fullkomliga människan som innehar den mänskliga naturen. Detta betyder att både den gudomliga och den mänskliga naturen finns i Kristus.

I sin inkarnation kallas Kristus för Människosonen (Matt.12:8, 40; Mark.8:31, 38; Luk.19:10; 22:69; Joh.3:13; 6:53; 13:31). Detta är en av Kristi andra underbara titlar eftersom den anger att Kristus är en äkta människa och den fullkomliga representanten för vår ras. Även om han deltog av blod och kött (Hebr.2:14), som vi gör, har han inte syndens element i sig som vi har, utan han är helt syndfri (Hebr.4:15; 2 Kor.5:21). Under sin levnad på jorden begick han inte någon synd (1 Pet.2:22). Som Människosonen är han den fullkomliga människan.

Kristus var Guds enfödde Son, den fullständiga Guden i sin gudomlighet, och i sin mänsklighet var han Människosonen, den fullkomliga människan. Den här underbara Gud-människan levde ett fullständigt och gudomligt mänskligt liv på jorden, och gick sedan till korset för att dö för våra synder. Som Människosonen kunde han lida straffet för mänsklighetens synder (Gal.1:4; Rom.5:8), och som Guds Son kunde han genom Anden erhålla en evig återlösning för oss (Hebr.9:12).

Det är endast den här unike Personen som kunde utträta en sådan evig återlösning därför att han är både gudomlig och mänsklig.

Guds Förstfödde Son

Efter sin död på korset uppstod Kristus från de döda (1 Kor.15:4). Det var endast hans mänsklighet som dog, men genom sin gudomlighet uppstod hans mänsklighet från graven. På uppståndelsedagens morgon deklarerade han att hans lärjungar nu var hans bröder och att hans Fader var deras Fader (Joh.20:17). Genom detta gjorde han det klart att de som tror på honom nu är Guds söner (Gal.3:26; Joh.1:12; Rom.8:14). Genom uppståndelsen blev han Guds förstfödde Son (Rom.8:29) och vi som tror på honom har blivit de många bröderna, alltså Guds många söner (Hebr.2:10; 1 Pet.1:3).

Innan sin inkarnation var Kristus bara Guds enfödde Son. Detta syftar till hans gudomlighet och till hans identitet i Gudomen. Han är Guds enfödde Son i all evighet och som sådan kan han aldrig ha några bröder. Men Skriften deklarerar att han också är den Förstfödde bland många bröder (Rom.8:29). Detta syftar till hans uppståndelse när han förhärligades till att vara Guds Son både i sin gudomlighet och i sin mänsklighet. Aposteln Paulus talade om detta: ”Det har Gud uppfyllt åt oss, deras barn, genom att låta Jesus träda fram, så som det är skrivet i andra psalmen: *Du är min son, jag har i dag fött dig*” (Apg.13:33). När Kristus uppstod föddes hans mänsklighet till att vara Guds Son också. I sin gudomlighet var han redan Guds enfödde Son, men genom sin uppståndelse blev hans mänsklighet även Guds Son och därigenom öppnades vägen för oss till att bli Guds många söner. I ett annat stycke skriver Paulus, ”Och som genom helighetens Ande blev med kraft bevisad vara Guds Son alltifrån uppståndelsen från de döda, evangelium om Jesus Kristus, vår Herre” (Rom.1:4). Som den enfödde Sonen har Kristus aldrig behövt bli bevisad att vara Guds Son i kraft. Nu är han Guds Son både i sin gudomlighet och i sin mänsklighet. Hans mänsklighet har blivit ”sonifierad” och upplyft till den eviga planen. Idag är Kristus som den enfödde Sonen i sin gudomlighet och som Människosonen i sin mänsklighet Guds förstfödde Son.

Sanningen angående Kristi person är goda nyheter för vår frälsning. Guds evige enfödde Son blev Människosonen som dog för våra synder, och som uppväcktes för vår rättfärdiggörelse inför Gud (Rom.4:25); och i uppståndelse blev denne Gud-människa Guds

förfödde Son och som gjorde alla som tror på honom till sina många bröder, alltså Guds många söner. Vi som alla har varit syndare kan bli Guds söner genom att omvända oss från våra synder och tro på Kristus. Detta är människans frälsning.

©1993 *Living Stream*
P.O.Box 2121
Anaheim, CA 92814, U.S.A.

Församlingen i Stockholm
Gyllenstiernsgatan 7